An. et vol. XXVII — 1 Februarii 1935 — (Ser. II, v. II) - Num. 2

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM . . . .

Acta Pii Pp. XI: Constitutiones Apostolicae, p. 33 - Litterae Apostolicae, p. 40 - Epistolae, p. 47.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis:* I. Provisio Ecclesiarum, p. 51 - *S. C. Rituum:* I. Hispalen. Decretum introductionis causae S. D. Francisci de P. Tarin, p. 51. II. Lugdunen. Decretum introductionis causae S. D. Francisci Rivat, p. 54. III. Pictavien. Decretum reassumptionis causae B. I. Elisabeth Bichier des Ages, p. 57. IV. De litteris postulatoriis instructio, p. 58.

Acta Tribunalium: *S. Paenitentiaria Apostolica:* I. Decretum de indulgentiis pro visitatione VII ecclesiarum, p. 60. - II. Monitum, p. 62

Diarium Romanae Curiae: I. Udienze solenni - II. S. C. dei Riti: Nota per l'anno 1935 - Segreteria di Stato: Nomine - Necrologio, pp. 63-64.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M · DCCCC · XXXV

Directio:
Palazzo Apostolico — Città del Vaticano
Administratio:
Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 30 — extra Italiam, *L. it.* 50 —
Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 3,50 extra Italiam, *L. it.* 4 —

« *Bis fere in mense* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur* » (Ex *Commentarii Officialis* ratione die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXVII, n. 2 - 1 Februarii 1935)

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

PAG.

I. *Lagen. et de Ponta Grossa.* - Nova erigitur praelatura « nullius » Palmensis. - *9 Decembris 1933* 33

II. *Lacus Alberti.* - Evectionis praefecturae apostolicae in vicariatum. - *10 Decembris 1933* 36

III. *De Nan-King seu Nanchinensis.* - Erigitur vicariatus de Shangai. - *11 Decembris 1933* 37

IV. *De Yenchowfu.* - Erectionis praefecturae apostolicae « de Yangku ». - *13 Decembris 1933* 39

LITTERAE APOSTOLICAE

I. *Paterna caritas.* - Sancta Teresia a Puero Iesu, Virgo, Patrona principalis et S. Raphaël Archangelus Patronus secundarius constituuntur dioecesis Floridensis ac Melensis. - *4 Aprilis 1934* 40

II. *In loco.* - Beata Maria Virgo sub titulo «dell'Arco», Patrona constituitur oppidi « Pietradefusi » in archidioecesi Beneventana. - *4 Aprilis 1934* 41

III. *Exponendum Nobis.* - Sanctus Matthaeus apostolus et evangelista italorum militum aerariae rei tuendae Patronus constituitur. - *10 Aprilis 1934* 42

IV. *Sanctae Romanae Ecclesiae.* - Sanctus Antonius Patavinus Patronus aeque principalis una cum S. Francisco Borgia constituitur totius Lusitaniae. - *13 Iunii 1934* 43

V. *Edocemur admodum.* - Beatissima Virgo Maria Lapurdensis, Patrona praecipua constituitur oppidi et vicariatus a « Stella » in dioecesi Savonensi. - *16 Iulii 1934* 44

VI. *Mutinae in Aemilia.* - Mutinense cathedrale templum honoribus basilicae minoris augetur. - *20 Iulii 1934* 45

EPISTOLAE

I. *Clarissima Agrigentina civitas.* - Ad Eñum P. D. Aloisium Episcopum Praenestinum S. R. E. Card. Sincero: quem mittit Legatum ad Conventum eucharisticum Agrigentinum e tota Sicilia. - *1 Maii 1934* 47

PAG.

II. *Quinto ac vigesimo.* - Ad R. P. Augustinum Bea, e Soc. Iesu, Pontificii Instituti Biblici rectorem, quinto ac vigesimo exeunte anno ab Instituto condito. - *3 Maii 1934* 48

III. *Gratum profecto.* - Ad Eñum P. D. Gulielmum tit. S. Clementis S. R. E. Card. O'Connell, Archiepiscopum Bostoniensem, annum a suscepto sacerdotio quinquagesimum celebraturum. - *20 Maii 1934* 49

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

Provisio Ecclesiarum 51

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I. *Hispalen.* - Decretum introductionis causae S. D. Francisci de Paula Tarin, sacerdotis professi e Societate Iesu. - *14 Novembris 1934* 51

II. *Lugdunen.* - Decretum introductionis causae S. D. fratris Francisci Rivat, Superioris generalis Instituti parvulorum Fratrum Mariae. - *14 Novembris 1934* . 54

III. *Pictavien.* - Decretum reassumptionis causae Canonizationis B. Ioannae Elisabeth Bichier des Ages, confundatricis Instituti Filiarum Crucis vulgo Sororum S. Andreae. - *19 Decembris 1934* . . . 57

IV. De postulatoriis litteris conficiendis. - *15 Ianuarii 1935* 58

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA PAENITENTIARIA APOSTOLICA
(OFFICIUM DE INDULGENTIIS)

I. Decretum. De visitatione vulgo dicta « septem ecclesiarum » peculiaribus indulgentiis ditata. - *15 Ianuarii 1935* . . 60

II. Monitum 62

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Udienza solenne 63

II. Sacra Congregazione dei Riti: *Nota delle Congregazioni da tenersi nell'anno 1935* 63

III. Segreteria di Stato: *Nomine* 64

IV. Necrologio 64

An. et vol. XXVII 1 Februarii 1935 (Ser. II, v. II) - Num. 2

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I

LAGEN. ET DE PONTA GROSSA

NOVA ERIGITUR PRAELATURA « NULLIUS » PALMENSIS

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Ad maius christifidelium bonum assequendum eorumque spirituale regimen facilius reddendum in dioecesibus, quae nimio territorio pateant et viarum itinerumque facilitate careant, procul dubio valde prodest, si ipsarum territorium in partes dismembretur et aliae erigantur dioeceses aliis concredendae Antistitibus. Quae quidem Nos prae oculis habentes, ac serio considerantes in hisce rerum adiunctis exstare in praesenti Lagensem atque de Ponta Grossa dioeceses in Brasiliana Republica, peropportunum duximus ab harum dioecesium territorio quandam seiungere partem eamque in praelaturam *nullius* erigere. De consulto itaque venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacrae Congregationi Consistoriali praepositorum, ac praehabitis venerabilium fratrum tum Benedicti Aloisi Masella, Archiepiscopi titularis Caesariensis in Mauretania et apud Brasilianam Rempublicam Nuntii Apostolici, tum dioecesium Lagensis et de Ponta Grossa Ordinariorum favorabilibus suffragiis, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, Nos, omnibus mature perpensis, de Apostolicae potestatis plenitudine, ab illarum Lagensis et de Ponta Grossa dioecesium territorio

partem separamus ac seiungimus, finibus prout infra describendis circumscriptam, illamque in praelaturam *nullius*, a *Palmas* urbe « Palmensem » nuncupandam, erigimus et constituimus. Huic autem novae praelaturae *nullius* territorium assignamus ad tria municipia pertinens, *Palmas* scilicet, *Clevelandia* et *Chapecò;* et idcirco eius fines erunt: ad septentrionem *Iguassù* flumen, ad occidentem *Respublica Argentina*, ad meridiem *Uruguay* flumen usque ad confluens flumen *Irany*, ad orientem limites civiles, qui a finitimis municipiis dividunt *Palmas* et *Chapecò* municipia. Sedem vero noviter sic erectae et circumscriptae praelaturae in urbe *Palmas* constituimus, atque ecclesiam SS. Salvatori dicatam in ea exstantem ad ecclesiae praelatitiae gradum et dignitatem evehimus; quibus civitati et praelatitiae Ecclesiae eiusque pro tempore Praelato omnia tribuimus iura et privilegia, quibus ceterae civitates et praelatitiae Ecclesiae harumque Praelati in Brasiliana Republica gaudent, atque eis omnia iniungimus onera et obligationes iisdem adnexa. Decernimus insuper ut praelatura haec Palmensis metropolitanae Ecclesiae Curitybensi de Paranà sit suffraganea, eiusque Praelati metropolitico Archiepiscopi pro tempore iuri subiiciantur. Quod vero ad eiusdem praelaturae regimen et administrationem attinet, ad Vicarii capitularis, sede vacante, electionem, ad clericorum et fidelium iura et onera aliaque huiusmodi, rite servari iubemus quae sacri canones praescribunt. Quod autem clerum praecipue spectat, volumus ac mandamus ut, simul ac praelaturae huius erectio ad exsecutionem demandata fuerit, eo ipso clerici omnes Ecclesiae illi censeantur adscripti, in cuius territorio legitime exstant. Mandamus insuper ut documenta omnia et acta, quae novam Palmensem praelaturam respiciunt, a dioecesium Lagensis et de Ponta Grossa cancellariis quam primum ad eiusdem praelaturae curiam transmittantur, ut in eius archivo religiose asserventur. In dotem autem ipsius praelaturae, praeter ea quae ad hunc finem iam collecta sunt, assignamus et attribuimus oblationes, subsidia et quaecumque bona ad hoc conferentur. Praeterea iuxta quae in Concilio Plenario Americae Latinae, Romae anno millesimo octingentesimo octogesimo nono celebrato, decreta sunt, ab hac quoque Palmensi praelatura eiusque sumptibus duo delecti iuvenes, aut saltem unus, non intermissa vice, ad Pontificium Collegium Pium Latinum Americanum de Urbe mittantur, ut sub fere oculis Nostris in spem Ecclesiae instituantur. Novam denique praelaturam hanc Palmensem Ordinis Fratrum Minorum sodalibus Provinciae Conceptionis tradimus et committimus. Ad quae autem omnia exsecutioni mandanda quem supra memoravimus venerabilem fratrem Benedictum Aloisi Masella, in Brasiliana Republica Nuntium Apostolicum, deputamus, eidemque omnes tribuimus facultates necessarias

et opportunas, etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, et onus ipsi facimus, intra sex menses ab his Litteris datis computandos, ad Sacram Congregationem Consistorialem authenticum peractae exsecutionis actorum exemplar transmittendi. Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio seu intentionis Nostrae, vel quolibet alio licet substantiali et inexcogitato defectu notari, impugnari, vel in controversiam vocari posse; sed eas, tamquam ex certa scientia ac potestatis plenitudine factas et emanatas perpetuo validas exsistere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, atque ab omnibus ad quos spectat inviolabiliter observari debere; et, si secus super his a quocumque quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum prorsus et inane esse et fore volumus et decernimus. Non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus universalibusque Conciliis editis, specialibus vel generalibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis et quibusvis aliis Romanorum Pontificum Praedecessorum Nostrorum dispositionibus ceterisque contrariis quibuscumque, etiam speciali mentione dignis. Volumus et mandamus ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius Notarii publici subscriptis et sigillo alicuius viri, in ecclesiastica dignitate vel officio constituti, munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam Nostram dismembrationis, erectionis, evectionis, subiectionis, mandati, statuti, derogationis et voluntatis Nostrae infringere, aut iis contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo tertio, die nona mensis Decembris, Pontificatus Nostri anno duodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

Fr. R. C. Card. ROSSI
S. C. Consistorialis a secretis.

Dominicus Jorio, *Protonotarius Apostolicus.*
Alfonsus Carinci, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. XLIX, n. 46. – D. Francini.

II

LACUS ALBERTI

EVECTIONIS PRAEFECTURAE APOSTOLICAE IN VICARIATUM

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Lacus Alberti praefectura apostolica, in mediae Africae regione illa sita, praeclarissimorum Martyrum de Uganda sanguine irrigata, ineunte Pontificatus Nostri anno primo, Apostolicis Litteris, die vicesima septima Iunii mensis datis, vicariatuum *Ugandensis* et de *Stanley Falls* territorii partibus a Nobis constituta et dilectis filiis Societatis Missionariorum Africae alumnis commissa, postremis hisce annis christifidelium et numero et fidei ardore, ob illorum quidem evangelicae veritatis praeconum zelum et eruditionis caritatisque opera, atque manifesto Beatorum illorum Martyrum Ugandensium patrocinio, tam prospera assequuta est incrementa, ut dilecto filio praefatae Societatis Missionalium Superiori generali peropportunum visum sit ab hac Apostolica Sede expostulare ut praefectura ipsa in vicariatum apostolicum eveheretur. Nos vero, nobili regioni illi Nostrae dilectionis documentum praebere quoque volentes, de venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacrae Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consilio, ac praehabito venerabilis fratris Ioannis Dellepiane, Archiepiscopi titularis Stauropolitani, in Congo Belgico Delegati Apostolici, favorabili voto, omnibus mature perpensis, oblatis Nobis precibus annuendum censuimus. Quapropter, suppleto, quatenus opus sit, quorum interest, vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, de apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, quam supra diximus *Lacus Alberti* in Africa Centrali praefecturam apostolicam, iisdem limitibus, quibus in praesenti circumscripta est, et sub eodem nomine, in vicariatum apostolicum erigimus et constituimus; atque illi eiusque pro tempore Vicariis Apostolicis omnia tribuimus iura, privilegia et facultates, quibus ceteri vicariatus eorumque Vicarii Apostolici iure communi vel legitima consuetudine fruuntur et gaudent; nec non iisdem adstringimus oneribus et obligationibus quibus ceteri adstringuntur. Quae omnia ut supra disposita et constituta rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuslibet minime obstantibus. Harum Litterarum transumptis vero aut excerptis, etiam impressis, notarii publici cuiusvis manu subscriptis et sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eandem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce praesentibus haberetur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nulli igitur hanc

Nostrae voluntatis paginam infringere vel ei contraire liceat; si quis vero, ausu temerario, hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli, se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo tricesimo tertio, die decima prima mensis Decembris, Pontificatus Nostri anno duodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P. Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praef.

Ioseph Wilpert, *Decanus Collegii Protonot. Apostolicorum.*
Vincentius Bianchi-Cagliesi, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ☩ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. XLIX, n. 25. – G. Stara Tedde.

III

DE NAN-KING SEU NANCHINENSIS

ERIGITUR VICARIATUS DE SHANGAI

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Iampridem Apostolica Sedes, pro amore quo flagrat erga nobilem Sinensem nationem, nihil antiquius habuit, quam in ipsa civilis gubernii sede certam constituere missionem eamque cleri indigenae regimini et curis concredere, quo ipse maiores in catholico nomine propagando uberioresque fructus suos inter cives assequi valeat, atque simul novum exstet Christi Ecclesiae universalitatis documentum. Quod quidem eo libentius Nos perficiendum ducimus, cum in memoriam revocamus regionem illam, quae prius, adhuc in tenebris et umbra mortis sedens, apostolicis ven. mem. Matthaei Ricci aliorumque inclytae Societatis Iesu sodalium fuerit irrigata sudoribus, anno millesimo sexcentesimo sexagesimo ab Alexandro Septimo, Decessore Nostro, in vicariatum, ac dein triginta post annos ab Alexandro Octavo, et ipso Decessore Nostro, in dioecesim Nanchinensi nomine erectam fuisse; anno vero millesimo octingentesimo quinquagesimo sexto, dioecesi suppressa, eodem nomine Nanchinensi servato, vicariatum renovatum esse, et ex eius dismembrato territorio alios postea vicariatus constitutos esse, nempe de Anking, de Pengpu, de Wuhu, de Haimen et praefecturam apostolicam de Suchow. — Modo vero, cum ad optatam quam supra diximus erectionem, opera potissimum et studio venerabilis fratris Celsi Costantini, Archiepiscopi titularis Theodosiopolitani et in Sinis Delegati Apostolici,

absque ulla mora deveniri possit, Nos, de venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacrae Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consulto et collatis cum venerabili fratre Augusto Haouissée, Episcopo titulari Cercinitano et Vicari Apostolico de Nanking, consiliis, omnibus mature perpensis, ac suppleto, quatenus opus sit, quorum interest, vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, de Apostolicae potestatis plenitudine, latissimum vicariatus apostolici de *Nanking* territorium, uti modo exstat, in duas dividimus partes, quarum una, civiles subpraefecturas de *Kiangning*, *Kaushun*, *Kiangpu*, *Huyou*, *Lishui*, *Luho*, *Tantu*, *Kintan*, *Liyang*, *Tanyang*, *Yangchung*, *Wutsin*, *Ihing*, *Kiangyin* et *Wushih* complectens, vicariatum ipsum Nanchinensem constituet, quem saecularis cleri sinensis curis committimus, eiusque sedem in ipsa Sinarum urbe principe, vulgo *Nanking*, constituimus; altera vero pars novum ac distinctum vicariatum apostolicum constituet, de Shanghai nuncupandum, quem Societatis Iesu sodalium curis ut antea concreditum volumus. Utrique vero vicariatui apostolico eorumque pro tempore Vicariis omnia tribuimus iura, privilegia et facultates, quibus ceteri per orbem vicariatus eorumque Praesules iure communi vel legitima consuetudine fruuntur et gaudent; nec non iisdem eos adstringimus oneribus et obligationibus, quibus ceteri adstringuntur.

Quae omnia ut supra disposita et constituta, ea rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuslibet minime obstantibus. — Harum vero Litterarum transumptis vel excerptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis et sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce praesentibus tribueretur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nulli ergo hominum hanc voluntatis Nostrae paginam infringere, vel ei contraire liceat; si quis vero hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo tertio, die tertiadecima mensis Decembris, Pontificatus Nostri anno duodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
S. R. E. Cancellarius.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide a Secretis.

Dominicus Jorio, *Protonotarius Apostolicus.*
Vincentius Bianchi-Cagliesi, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. XLIX, n. 20. – G. Stara Tedde.

IV

DE YENCHOWFU

ERECTIONIS PRAEFECTURAE APOSTOLICAE « DE YANGKU »

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Ad melius ac facilius christianam plebem rite regendam et gubernandam in dissitis potissimum illis regionibus nondum Evangelii lumine penitus conlustratis, haud dubie valde prodest, si animarum cura et regimen clero indigenae committi possit. Quod quidem probe noscens venerabilis frater Augustinus Henninghaus, Episcopus titularis Hypaepenus et Vicarius Apostolicus de Yenchowfu in Sinis, ab hac Apostolica Sede enixe postulavit ut e sui latissimo vicariatus territorio magna pars seiungeretur et clero ipsi indigenae concredenda nova erigeretur praefectura apostolica. Nos vero, libentissime eius precibus annuentes, de venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacrae Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consilio, ac attento praesertim venerabilis fratris Celsi Costantini, Archiepiscopi titularis Theodosiopolitani in Archadia et in Sinis Delegati Apostolici, favorabili voto, omnibus mature perpensis, suppleto, quatenus opus sit, quorum interest, vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, de Apostolicae potestatis plenitudine, a quod supra diximus territorio vicariatus apostolici de Yenchowfu, sollertissimis Societatis Divini Verbi sodalium curis ex toto hucusque concrediti, civiles sex subpraefecturas de *Yangku*, *Showchang*, *Chaocheng*, *Kwancheng*, *Fanhsien* et *Puhsien* seiungimus ac separamus; earumque territorium in novam ac distinctam erigimus praefecturam apostolicam, quam de *Yangku* nomine appellari volumus et saecularis cleri sinensis curis committimus, quam maxime in Domino confisi illius cleri studio et industria catholicum nomen facilius illac dilatari posse. Novae itaque huic praefecturae apostolicae de *Yangku* eiusque pro tempore Praefectis omnia concedimus iura, privilegia et facultates, quibus ceterae praefecturae earumque Praesules iure communi fruuntur et gaudent; nec non iisdem eos adstringimus oneribus et obligationibus. Quae omnia ut supra disposita et constituta rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuslibet minime obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis aut excerptis etiam impressis, notarii tamen publici cuiusvis manu subscriptis et sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, ean-

dem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce Litteris haberetur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nulli igitur hanc voluntatis Nostrae paginam infringere vel ei contraire liceat; si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo tricesimo tertio, die tertiadecima mensis Decembris, Pontificatus Nostri anno duodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praef.

Alfonsus Carinci, *Protonotarius Apostolicus.*
Vincentius Bianchi-Cagliesi, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. XLIX, n. 21. - G. Stara Tedde.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

SANCTA TERESIA A PUERO IESU, VIRGO, PATRONA PRINCIPALIS ET S. RAPHAEL ARCHANGELUS PATRONUS SECUNDARIUS CONSTITUUNTUR DIOECESIS FLORIDENSIS AC MELENSIS.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Paterna caritas, qua christifideles omnes complectimur, Nos instanter admonet, ut eorum spirituali saluti ac profectui quantum in Domino possumus consulamus, ac propterea votis Episcoporum quamprime concedamus, quae ad hunc frugiferum finem spectant. Itaque cum hodiernus Episcopus Floridensis et Melensis in finibus Reipublicae Uruguayanae optata exprimens communia cleri familiarumque utriusque sexus religiosarum nec non populi dioecesis sibi commissae, enixas Nobis preces adhibuerit ut Sancta Theresia a Puero Iesu caelestis Patrona ipsius Floridensis ac Melensis dioecesis, itemque Sanctus Raphaël Archangelus Patronus secundarius constituantur et declarentur, Nos precibus votisque memoratis concedendum libenti quidem animo censemus. Audito igitur dilecto filio Nostro Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Sacrorum Rituum Congregationi praeposito, omnibus rei momentis sedulo studio perpensis, motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris deque apostolicae Nostrae

potestatis plenitudine, praesentium Litterarum vi perpetuumque in modum, Sanctam Theresiam a Puero Iesu, virginem, praecipuam Patronam dioecesis Floridensis et Melensis in finibus Reipublicae Uruguayanae constituimus, declaramus; itemque decernimus ut Sanctus Raphaël Archangelus sit eiusdem dioecesis Patronus secundarius, adiectis iuribus privilegiisque liturgicis, quae huiusmodi caelestium patronatuum propria sunt.

Haec mandamus, edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos et integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos pertinent plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter vel ignoranter contigerit attentari. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die IV mensis Aprilis anno MDCCCCXXXIV, Pontificatus Nostri decimo tertio.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

II

BEATA MARIA VIRGO SUB TITULO « DELL'ARCO », PATRONA CONSTITUITUR OPPIDI « PIETRADEFUSI » IN ARCHIDIOECESI BENEVENTANA.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — In loco, cui nomen *Pietradefusi* intra fines posito archidioecesis Beneventanae, templum exstat antiquum in quo Deiparae Virginis imago servatur peculiari christifidelium devotione pietateque culta, sub vulgari titulo *dell'Arco*. Ad eandem vero Beatissimam Virginem *dell'Arco* ingenti fideles numero vel opem eiusdem imploraturi fidenter recurrunt, vel grates Eidem ob accepta beneficia habituri. Quapropter cum clerus, ordo optimatum populusque loci ipsius enixas preces, amplissimo suffragio commendatas Archiepiscopi Beneventani, Nobis humiliter exhibuerint, ut Beatissimam Virginem Mariam *dell'Arco* caelestem totius loci *Pietradefusi* Patronam praecipuam declarare dignemur; Nos, ad magis magisque fovendam et augendam cleri populique memorati loci pietatem in Deiparam, piis huiusmodi optatis ultro libenterque concedendum censemus. Audito igitur dilecto filio Nostro Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, omnibus rei momentis attente perpensis, motu proprio, certa scientia ac matura deliberatione Nostris deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore perpetuumque in modum, Bea-

tam Virginem Mariam sub enunciato titulo *dell'Arco* totius loci *Pietradefusi* in archidioecesi Beneventana, praecipuam apud Deum Patronam constituimus et declaramus, adiectis iuribus privilegiisque liturgicis, quae huius caelestis patronatus propria sunt. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Haec constituimus, edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos spectant plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter contigerit attentari.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die IV mensis Aprilis anno MDCCCCXXXIV, Pontificatus Nostri decimo tertio.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status*.

III

SANCTUS MATTHAEUS APOSTOLUS ET EVANGELISTA ITALORUM MILITUM AERARIAE REI TUENDAE PATRONUS CONSTITUITUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Exponendum Nobis curavit dilectus filius supremus dux militum rei aerariae praepositorum in Regno Italico sibi admodum in votis esse, ut etiam subiecti sibi milites, sicut alii in regiis copiis, peculiari caelesti Patrono donentur, ut ad grave officium suum adimplendum divinum auxilium facilius consequantur. Ab istis enim militibus, qui rei aerariae tuendae intendunt, in alpestribus locis ad patriae fines sive ad maris litora, asperrima saepe et periculis plena ducitur vita, quae etsi praepositorum studiosa cura et amore haud careat, divino tamen solacio ac caelesti praesidio peculiari modo indiget. Libenter igitur, paterna caritate compulsi, eorundem militum, quos memoravimus, supremi ducis preces, commendatione suffultas venerabilis fratris Archiepiscopi titularis Petrensis, Ordinarii militaris in Italia, exaudire decrevimus; ut etiam vigiles Italiae finium custodes validum habeant apud Deum intercessorem. Conlatis igitur consiliis cum dilecto filio Nostro Camillo Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali, Protodiacono S. Mariae Scalaris, Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, S. Matthaeum Apostolum et Evangelistam, qui, ut legitur in Evangelio, antequam a Christo Domino

ad sui sequelam vocaretur, publicani munere fungebatur, italorum militum aerario praepositorum caelestem apud Deum Patronum constituimus ac declaramus.

Haec edicimus, statuimus; decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant sive spectare poterunt, amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die x mensis Aprilis anno MDCCCCXXXIV, Pontificatus Nostri decimo tertio.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status*.

IV

SANCTUS ANTONIUS PATAVINUS PATRONUS AEQUE PRINCIPALIS UNA CUM S. FRANCISCO BORGIA CONSTITUITUR TOTIUS LUSITANIAE.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalis, hodiernus Lisbonensium Patriarcha, nomine quoque ceterorum Archiepiscoporum atque Episcoporum Lusitaniae, ad Nos refert admodum in votis esse clero populoque omni e Lusitania, ut pro Nostra benignitate Sanctum Antonium Confessorem, a Padua vulgo nuncupatum, Patronum aeque principalem una cum Sancto Francisco Borgia Confessore universae Lusitaniae renuntiare dignemur. Eundem enim Sanctum Antonium, genere et ortu Lusitanum, etsi merito « totius mundi sanctum » a Decessore Nostro Leone XIII appellatum, omnes Lusitaniae christifideles, concives eius, maxima devotione colunt, iamque veluti potentem apud Deum et benignum protectorem venerantur. Nil itaque magis opportunum videtur quam hodiernis difficillimis temporibus Lusitanae nationi caelestem hunc constitui Patronum, cum minime dubitemus quin magnum in bonum atque illius regionis populi spirituale emolumentum hic sacer patronatus benevertat; ac Sanctus ipse, qui suas gentes tanta decoravit gloria alienasque tanta amplexus est caritate, certe patriam suam valida tutela integram incolumemque a calamitatibus omnibus servaturus sit. Ut igitur propterea votis memoratis concedamus, audito quoque dilecto filio Nostro Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Sacrae Rituum Congregationis Praefecto,

omnibusque rei momentis attente perpensis, motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum vi, perpetuumque in modum, Sanctum Antonium Patavinum Confessorem, totius Lusitaniae apud Deum Patronum aeque principalem una cum Sancto Francisco Borgia Confessore confirmamus ac declaramus, adiectis iuribus privilegiisque liturgicis quae huiusmodi caelestis patronatus propria sunt. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Haec decernimus, edicimus, statuentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XIII mensis Iunii anno MDCCCCXXXIV, Pontificatus Nostri decimo tertio.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

V

BEATISSIMA VIRGO MARIA LAPURDENSIS, PATRONA PRAECIPUA CONSTITUITUR OPPIDI ET VICARIATUS A « STELLA » IN DIOECESI SAVONENSI.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Edocemur admodum esse in votis clero populoque civitatis *Stella* nec non eodem nomine vicariatus foranei in finibus dioecesis Savonensis ut pro Nostra benignitate Beatam Mariam Virginem sub titulo Lapurdensem ipsius civitatis ac vicariatus Patronam declarare velimus. Fertur quidem ad Nos iam ab anno millesimo octingentesimo octuagesimo octavo christifideles memorati loci in ecclesia matrice Sancti Martini Episcopi simulacrum Beatae Mariae Virginis Lapurdensis maxima pietate venerari et colere; idemque simulacrum anno millesimo nongentesimo nono aureo diademate redimitum esse; duosque post annos, occasione quintidecimi saecularis anni ab Ephesina Synodo, aureum quoque calicem eidem Virgini Immaculatae, devotionis causa, oblatum esse. Compertum praeterea habemus singulari populi frequentia quotannis dominica die prima mensis Septembris sub ritu duplici secundae classis, e privilegio nuper concesso, festivitatis apparitionis Beatae Virginis Lapurdensis sollemnitatem externam magno etiam cum fructu spirituali non

modo popularium loci sed etiam finitimae regionis celebrari. Quapropter Nos, audito dilecto filio Nostro Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, omnibus rei momentis sedulo studio perpensis, praesentium Litterarum tenore deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, ad magis magisque in dies fovendam atque augendam populi clerique memorati erga Sanctissimam Immaculatam venerationem et pietatem, perpetuum in modum Beatissimam Mariam Virginem Lapurdensem praecipuam vicariatus et civitatis *Stella* in finibus dioecesis Savonensis, Patronam declaramus et constituimus, adiectis omnibus iuribus privilegiisque liturgicis, quae huiusmodi patronatus propria sunt. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Haec statuimus, concedimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque ntegros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant, plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XVI mensis Iulii anno MDCCCXXXIV, Pontificatus Nostri decimo tertio.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

VI

MUTINENSE CATHEDRALE TEMPLUM HONORIBUS BASILICAE MINORIS AUGETUR

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Mutinae in Aemilia cathedrale exstat templum percelebre in quo corpus Sancti Geminiani Episcopi servatur et colitur. Fertur quidem ex historicis actis tum Ecclesiae Ravennatensis tum Mutinensis, ipsum Beatum Praesulem iam ab obitus eius tempore, quarto nempe a Sancta Redemptione saeculo exeunte, in antiquiore sacra aede conditum esse a Sancto Severo Ravennatensium Episcopo, iamque ab illa remota aetate christifideles non modo civitatis Mutinensis regionisve Aemilianae, sed peregrinorum more a longinquis etiam nationibus venientes, sacra Geminiani lipsana in templo, quod eius successor in sede episcopali Mutinensi Theodorus ad ipsiusmet honorem Deo dicavit, veneratos esse. At cum aliquot post saecula ob rerum temporumque iniurias vetus aedificium labefactari coepisset, Mutinenses cives novum hoc templum exstruendum pie studioseque curarunt marmoribus sculptis perpulere

ornatum, architecturae ceterisque artis operibus insigne, in quod, Decessore Nostro Paschale Pp. II aliisque Praesulibus adstantibus, e veteri sede sollemniter translatum anno MCVI, sacrum Geminiani corpus sub altare novum repositum est. Lucius vero Pp. III, Decessor Noster, anno MCLXXXIV dictum templum, illud nempe quod et hodie in oculis nostris mirabile exstat, decem e Romana Ecclesia Cardinalibus, pluribus Archiepiscopis atque Episcopis, optimatibus urbis popularibusque adsistentibus, magna pompa consecravit, eandemque post consecrationem opera structurae atque ornatus aedificii, quod tribus navibus more basilicali constat, per multa tempora producta sunt. Nunc autem cathedrale templum Mutinense plane dignum habetur magna omnium admiratione; et revera inter maioris momenti ubique terrarum sacras religionis catholicae aedes procul dubio accensendum est. Nil mirum itaque si venerabilis frater Mutinensium Archiepiscopus atque Abbas Nonantulanus, vota Nobis exprimens et commendans cleri populique suae dioecesis, enixis precibus roget Nos, ut templum cathedrale suum, huiusmodi tum gravibus rationibus insigne, sacris pretiosisque supellectilibus ditatum, a frequenti ac devoto populo celebratum religiosisque caeremoniis canonicorum Capituli cura expletis condecoratum, titulo privilegiisque Basilicae minoris pro benignitate Nostra cohonestare velimus. Nos itaque, conlatis consiliis cum dilecto filio Nostro Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali, qui Sacrorum Rituum Congregationi praeest, votis supplicationibusque memoratis annuendum censemus. Omnibus igitur, rei momentis sedulo studio perpensis, Nos, hisce Litteris Apostolicis, ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque Nostrae potestatis apostolicae plenitudine, praelaudatum templum cathedrale Mutinense Sancti Geminiani Episcopi in honorem Deo dicatum titulo ac dignitate Basilicae minoris cum omnibus et singulis privilegiis atque honoribus adnexis perpetuum in modum condecoramus. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Haec volumus, edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XX mensis Iulii anno MDCCCCXXXIV, Pontificatus Nostri decimo tertio.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

EPISTOLAE

I

AD EMUM P. D. ALOISIUM EPISCOPUM PRAENESTINUM S. R. E. CARD. SINCERO: QUEM MITTIT LEGATUM AD CONVENTUM EUCHARISTICUM AGRIGENTINUM E TOTA SICILIA.

PIUS PP. XI

Venerabilis frater Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Clarissima Agrigentina civitas, quae non minus christianae fidei splendore quam gloria antiquitatis et artis fulgere peroptat, in eo iam iamque est, ut conventum e tota Sicilia eucharisticum summa alacritate concelebret. Ad ipsam quod attinet perinsignem cathedralem ecclesiam, ubi sacra sollemnia singulari pompa et magnificentia peragentur, omnia sunt in promptu: foris commodior via gradusque molliores exstructi; intus pavimentum congruenter aequatum novisque exornatum lapidibus, altare maius aptiore situ locatum, organumque musicum, quod iam diu erat in votis, compactum decoratumque. Praeterea, quod plurimi interest, proborum fidelium animi peropportune monitis piisque exercitationibus incensi sunt ac parati, ut amplissimi honores statutis diebus Augusto Sacramento publice tribuantur et fructus salutiferi a christiano populo percipiantur. Quae autem proximis in coetibus, quibus fervidae ipsius insulae sacri Pastores intererunt, tractanda proponuntur, magnam profecto utilitatem prae se ferunt. Agetur enim inter alia de provehenda Catholica Actione, quam ab exordio Nostri Pontificatus « Nobis carissimam » appellavimus; agetur etiam de modo ac ratione, qua efficacius ad unicam Ecclesiam revocari possint devii illi Orientales, quos semper Nos paterno studio et anxia sollicitudine prosecuti sumus. Quapropter congressionis huius sollemnitatem augere cupientes et benigne obsecundantes votis Episcopi Agrigentini, qui celebritati et decori conventus ipsius in suam urbem cogendi magna sedulitate prospexit, consilium coepimus, ut iam antea ediximus, tibi, venerabilis frater Noster, committendi ut personam Nostram in eo coetu geras. Hisce ergo litteris te Legatum Nostrum eligimus ac renuntiamus, qui Agrigentino congressui nomine Nostro Nostraque auctoritate praesideas. Perspecta enim habemus et singulare studium, quo sanctissimae Eucharistiae obsequium cultumque fovere contendis, et curam sollertiamque tuam, qua gravissimum munus pro Ecclesia Orientali tibi a Nobis concreditum persolvis. Omnes autem, qui in unum convenient, Nostris verbis hortare, ut salutis nostrae Auctorem, qui, in tabernaculo abditus, tam amanter et nobiscum degit et caelesti sua

dape alit suamque ipsius vitam nos vivere iubet, sic demum redament, ut huius ardor caritatis, in omne opus bonum erumpens, ad Ecclesiae civilisque consortionis prosperitatem redundet. Quo vero eiusmodi celebratio fidelibus maiores fructus afferat, tibi ultro facultatem damus, ut certa die, Sacro sollemniter peracto, christiano adstanti populo nomine Nostro benedicas, plenariam eidem commissorum veniam proponens, ad praescripta Ecclesiae lucrandam. Horum interea caelestium munerum conciliatrix ac testis praecipuae Nostrae caritatis esto apostolica benedictio, quam tibi, venerabilis frater Noster, sollerti Agrigentino Episcopo ceterisque Siculorum Antistitibus ac fidelibus universis, qui sacris aderunt sollemnibus, peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die I mensis Maii, in festo Sanctorum Philippi et Iacobi, anno MDCCCCXXXIV, Pontificatus Nostri decimo tertio.

PIUS PP. XI

II

AD R. P. AUGUSTINUM BEA, E SOC. IESU, PONTIFICII INSTITUTI BIBLICI RECTOREM, QUINTO AC VICESIMO EXEUNTE ANNO AB INSTITUTO CONDITO.

PIUS PP. XI

Dilecte fili, salutem et apostolicam benedictionem. — Quinto ac vicesimo exeunte anno, ex quo Pontificium Institutum Biblicum per Decessorem Nostrum Pium X sanctae memoriae in hac alma Urbe conditum est, temperare Nobis non possumus, quin illud paterna Nostra laetitia et gratulatione prosequamur. Concepta enim spes laetissimorum fructuum, qui in ipso Athenaei exordio profecturi inde exspectabantur, Apostolicam hanc Sedem Ecclesiamque universam minime fefellit. Et sane, splendidum hoc divini verbi convivium plus quam nongenti ex utroque clero variisque ex gentibus selecti adulescentes hucusque concelebrarunt, quorum alii in Scripturam Sacram tradendam nunc sedulo incumbunt, alii ad alia magisteria vel etiam graviora Ecclesiae munera provecti sunt. Copiosa autem ac mirifica librorum scriptorumque seges, quae ex eodem Instituto orta est, non modo genuinam solidamque doctrinam biblicam, contra erroneas sententias propugnaculum, prae se fert, sed novas quoque scientiae biblicae investigationes luculenter ostendit efficaciterque fovit. Ad hos vero scientiarum fructus edendos plurimum contulerunt Athenaei ipsius praesidia, quae, initio eidem conlata, multo sunt labentibus annis adaucta; inter haec autem praestat thesaurus ille librorum in bibliotheca studiosis omni-

bus patens, qui semper nova accipit incrementa, et ipsius Terrae Sanctae cognitio, quae tam magistris quam discipulis accurate et per longa quoque itinera exhibetur, nec non frequentiora in dies et subtiliora monumentorum veterum studia atque explorationes. Optimo ergo iure dicere possumus Nostrum istud ac dilectum Institutum Biblicum, hoc haud brevi temporis intervallo, et feliciter respondisse Sanctae huius Sedis propositis ac votis, et de religione deque scientiarum profectu egregie meruisse. Quare praeclari Athenaei moderatoribus et alumnis ex animo vehementerque gratulamur, simulque iisdem ominamur, ut, divino afflante Spiritu, in incepto tam felici omni cura et sedulitate pergant, et uberiores quotidie fructus in bonum cuiusque suum, in proximorum utilitatem, in Ecclesiae decorem et gloriam ex electo munere suo percipiant. Quorum quidem caelestium donorum auspicium ac summae Nostrae voluntatis pignus apostolica sit benedictio, quam tibi, dilecte fili, cunctisque Instituti istius professoribus et alumnis peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die III mensis Maii, in Inventione S. Crucis, anno MDCCCCXXXIV, Pontificatus Nostri decimo tertio.

PIUS PP. XI

III

AD EM̃UM P. D. GULIELMUM TIT. S. CLEMENTIS S. R. E. CARD. O'CONNELL, ARCHIEPISCOPUM BOSTONIENSEM, ANNUM A SUSCEPTO SACERDOTIO QUINQUAGESIMUM CELEBRATURUM.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Gratum profecto nuper accepimus nuntium, te proxime memoriam suavissimam renovaturum illius diei, quo ante annos quinquaginta Sacrum Deo primum perlitasti. Etenim tam diuturnum sacerdotale ministerium, episcopali auctum honore et splendore romanae purpurae decoratum, magnum est divinae in te benignitatis argumentum. Sed laetamur quoque haud te sivisse otio delitescere quod est tam insigni partum munere; immo usque ab exordiis sacerdotii te studia viresque ad Ecclesiae incrementum adhibuisse, primum in civitate Medfordiensi, ubi primitias sacri muneris in ecclesia Sancti Ioseph delibasti; deinde in hac ipsa alma Urbe, quum Septemtrionalis Americae Conlegio praefuisti, sedulam curam impendens, ut candidati ad sanctuarium, numero et virtute aucti, spem frugiferi apostolatus portenderent. Postquam vero, triginta tres abhinc annos, Portlanden-

sis dioecesis gubernacula tibi tradita sunt, pastorali officio indesinenter fere incubuisti; quumque legationis pontificiae munere apud Iaponiae Imperatorem, ut missionalibus catholicis faveretur, perfunctus fueris, prius archidioecesi isti Bostoniensi, tamquam Archiepiscopi coadiutor, operam tuam navasti, dein, paullo post, regimen ipsius suscepisti; quam quidem praeclaram archidioecesim, tanta catholicorum fidelium frequentia et pietate florentem, ipse, in amplissimum Purpuratorum Patrum ordinem cooptatus, tam diu sollerterque tenes. Hisce autem postremis annis, in tanto rerum oeconomicarum discrimine, tibi maximae curae fuit, ut grex tibi commissus minorem temporum iacturam pateretur. Merito igitur, proxima tua faustitate, tum sedulus iste clerus, Episcopo Auxiliari tuo egregie permovente ac praeeunte, populusque fidelis, tum ipsi rerum civilium publicarumque Moderatores singulares obsequii gratique animi significationes apparare contendunt. Quam quidem tuam tuorumque laetitiam Nos imprimis participare exoptamus, eo vel magis quia constantem tuam erga Apostolicam Sedem observantiam novimus et praeclarum studium, quo Basilicam Sancti Clementis, tibi in Nostra Urbe commissam, instaurandam et exornandam curasti. Quare tibi, dilecte fili Noster, de iucundi eventus faustitate libenter gratulamur, et impense a Deo efflagitamus, ut boni isti fideles, te duce ac pastore, in perficienda christianae vitae ratione omnia studia et curas impendant, ut uberiores in dies salutis fructus percipere possint. Quo autem laetior dies festus evadat, tibi ultro potestatem damus, sollemni die, post Sacrum peractum nomine Nostro Nostraque auctoritate adstantibus benedicendi, plenamque admissorum veniam, ad Ecclesiae praescripta, eisdem tribuendi. Tibi denique omnia bona ac prospera ominantes, in auspicium caelestium donorum inque Nostrae caritatis pignus, apostolicam benedictionem tibi, dilecte fili Noster, tuoque Episcopo Auxiliari, cunctoque clero et populo tuae vigilantiae concredito peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XX mensis Maii, in festo Pentecostes, anno MDCCCCXXXIV, Pontificatus Nostri tertio decimo.

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

PROVISIO ECCLESIARUM

Sanctissimus Dominus Noster Pius divina Providentia Papa XI, successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum:

30 Novembris 1934. — Cathedrali Ecclesiae Lodzensi praefecit R. P. D. Vlodimirum Bronislaum Jasinski, hactenus Episcopum Sandomiriensem.

5 Decembris. — Cathedrali Ecclesiae Derthonensi, R. P. D. Aegysthum Melchiori, hactenus Episcopum Nolanum.

21 Ianuarii 1935. — Ecclesiae metropolitanae Tarentinae, R. P. D. Ferdinandum Bernardi, hactenus Episcopum Andriensem.

25 Ianuarii — Titulari episcopali Ecclesiae Canensi in Lycaonia, R. D. Caietanum Malchiodi, Protonotarium Apostolicum ad instar, quem deputavit Vicarium Administrationis Pontificiae Basilicae Lauretanae.

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I

HISPALEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS SERVI DEI FRANCISCI DE PAULA TARIN, SACERDOTIS PROFESSI E SOCIETATE IESU.

SUPER DUBIO

An signanda sit Commissio introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur.

Domini praeceptum *Diliges proximum tuum sicut teipsum* S. Augustinus commentans: « teipsum salubriter diligis, ait, si plusquam te, diligis Deum. Quod ergo agis tecum, id agendum cum proximo est, hoc est, ut ipse etiam perfecto amore diligat Deum. Non enim eum diligis tamquam teipsum, si non ad id bonum, ad quod ipse tendis, adducere satagis » (*De moribus Eccl. cath.*, XXVI, 49). Huic dominico praecepto Apostoli eorumque in ministeriis successores se conformarunt, proximorum animas ad Dei amorem adducere totis viribus satagentes; quos inter Franciscus de Paula Tarin insignis in animarum salute procuranda mirabilis evasit.

Natus is est in oppido Godelleta Valentinae archidioecesis in Hispania, nonus inter undecim Michaëlis et Teresiae Arnau Mingacho filios, die 7 Octobris mensis a. D. 1847, eodemque die lustralibus aquis ablutus.

Piissimi parentes, agricolae, maximam impenderunt curam ut Franciscus, sicut et ceteri filii, in religione proficeret. Quum ad duodecimum pervenisset annum, apud Patres Scholarum Piarum bonis artibus et pietati maximo cum emolumento animum intendit, deinde in Valentina studiorum Universitate iuridicis studiis coepit incumbere, quae tamen, ob gravem in quem incidit morbum, intermisit, fratri natu maiori in negotiorum gestione adiutricem manum interim porrigens. Probam quidem, immo et piam, vitam ducebat: tertio enim Franciscali et B. M V. de Monte Carmelo Ordini ascitus, sacramentorum frequentia commendabilis erat, sed nondum illa sanctitatis adyta portendebat, ad quam postea, Beatissima Virgine eum vocante, pervenit.

Caesaraugustanum enim templum, in quo celeberrimum Virginis vulgo « del Pilar » simulacrum summa populorum veneratione habetur, ingressus, vix ad illud appropinquavit ut oscularetur, magna animi commotione perculsus religiosae vitae vocationis initia persensit, quae paullo post perfecte maturuerunt. Haec anno 1873 ineunte facta sunt.

Quum civilis seditio orta esset, religiosaeque familiae expulsae, Franciscus, qui Societatem Iesu amplecti secreto statuerat, pedes in Galliam profectus tirocinii domum, quae tunc in oppido Poyanne, non longe ab urbe Dax, exstabat, feliciter est ingressus. In hac religiosae perfectionis palaestra tantam progressionem fecit, quantum eius postea sanctitas ostendit. Post biennium, in festo Omnium Sanctorum religiosa vota nuncupavit, sequentique anno clericalem tonsuram minoresque Ordines suscepit. Philosophiae curriculum in Gallia incepit, sed, quum anno 1878 in Hispaniam redire sibi datum esset, illum una cum iuridicis studiis in pago Carrion de los Condes absolvit.

Interim anno 1880 in studiorum Salmanticensi Universitate, doctorali in humanioribus litteris laurea, summa cum laude fuit insignitus.

Theologicis disciplinis in loco Oña prope Burgos incubuit. Anno 1883 sacerdotio auctus, ardentiore coepit apostolicae vitae desiderio flagrare. Eodem in loco, succedente iam nocte, una cum socio litteras litterarumque formas nec non arithmetices rudimenta pauperes edocebat, eorumque animis christiana praecepta feliciter, uti eventus comprobavit, inserebat. Theologicarum disciplinarum studio absoluto, ad Collegium, quod in oppido « Puerto de S. Maria » exstabat, fuit missus ut pro-praefecti munere fungeretur. Saevissima dum ibi lues asiatica grassabatur, totum se curandis adiuvandisque infirmis dedidit, suae valetudini nullimode consulens.

Tertium probationis annum, uti a Societatis Iesu constitutionibus statuitur, in S. Hieronymi domo apud « Murcia » complevit, populum interim, non parva ex parte religioni infensum, evangelizans, et ad Deum christianamque vitam reducens. Postea missionalibus expeditionibus Superiorum consensu totum se impendit et superimpendit, innumerasque civitates, oppida, terras Hispanici regni peragravit, ingentes supra modum spirituales fructus vehementibus concionibus aliisque industriis largissime percipiendo. Quos tamen ut obtineret, vitae sanctitate, arctissimis paenitentiis, vigiliis, iugi oratione sacratissimum Cor Iesu sibi propitium reddebat. Ne tot tantisque laboribus cito succumberet, post decennium, Superiorum voluntati obtemperans a tam arduo labore abstinuit; atque Hispalensi religiosae domui Superior datus suo munere sancte functus est.

Viribus aliquantulum refectus ad missionales labores renovato ardore redivit, in eisque ad mortem usque perseveravit, quae fortissimum hunc Christi militem, corpore quidem fractum die 12 Decembris mensis anno 1910 annos natum 63 duosque menses, Hispali prostravit, ad caelestia tamen promerita praemia perduxit.

Sanctam eius vitam pretiosissima coronavit mors. Sacramentis enim piissime susceptis, dextera manu Iesu crucifixi imaginem, sinistra B. Virginis perdolentis gerens, supra pectus vero dogmaticae definitionis Immaculatae eiusdem Virginis appositum habens Bullae exemplar, suavissimos versiculos: *Maria, mater gratiae, Mater misericordiae, Tu nos ab hoste protege, Et mortis hora suscipe*, millies iam repetitos, pronuncians, spiritum exhalavit.

Maximo civium concursu cadaver fuit honestatum, iique a civili potestate summis precibus implorarunt, ut in Societatis Iesu ecclesia sepulturae mandaretur: quod factum est. Triumpho similis fuit eius corporis translatio.

Sanctitatis fama percrebrescente, Ordinaria auctoritate Hispali ab anno 1924 usque ad a. 1928 super sanctitatis fama, nec non super scriptis et cultu numquam eidem Servo Dei praestito, princeps constructus est processus, cui addendi sunt tres, quos rogatoriales vocant, in Valentina, Matritensi et Granatensi curia adornati.

Sacra haec Congregatio die 10 Decembris anno 1930, Servi Dei scriptis perpensis, ut ad ulteriora quiret procedi, nil obstare decrevit.

Servatis itaque servandis, Rmo P. Carolo Miccinelli Societatis Iesu generali Postulatore instante, in Ordinario S. R. C. Coetu die 13 huius mensis habito, Emus ac Rmus D. Cardinalis Alexander Verde, Causae Ponens seu Relator, dubium proposuit: *An signanda sit Commissio introductionis causae in casu et ad effectum de quo agitur*. Emi ac Rmi Patres, audita Cardinalis Ponentis relatione, nec non Officialium Praelatorum suf-

fragiis scripto datis, auditoque R. P. D. Salvatore Natucci Fidei generali Promotore, attentis quoque postulatoriis litteris duorum S. R. E. Cardinalium, plurium Episcoporum, coetuum, nobiliumque virorum, quum aliae litterae non paucae incendio, in seditione, quae a. 1931 Hispaniam vastavit, perierint, omnibus mature perpensis, rescribere censuerunt: *Affirmative*, seu: *signandam esse Commissionem introductionis Causae, si Sanctissimo placuerit*.

Facta autem die decimaquarta huius mensis Novembris Ssmo D. N. Pio Papae XI relatione ab infrascripto Cardinali, Sanctitas Sua Sacrae Congregationis rescriptum ratum habens, propria manu Commissionem introductionis Causae Servi Dei Francisci de Paula Tarin benigne signare dignata est.

Datum Romae, die 14 Novembris a. D. 1934.

C. Card. LAURENTI, *Praefectus*.

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius*.

II

LUGDUNEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS SERVI DEI FRATRIS FRANCISCI RIVAT, SUPERIORIS GENERALIS INSTITUTI PARVULORUM FRATRUM MARIAE.

SUPER DUBIO

An signanda sit Commissio introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur.

« Docet nos Scriptura divina — ait S. Ambrosius de S. Ioanne Baptista sermonem habens — non solum mores in iis qui praedicabiles sunt, sed etiam parentes oportere laudari; ut veluti transmissa immaculatae puritatis hereditas, in iis quos volumus laudare, praecellat » (In Luc. c. I).

Merito sane Fratris Francisci Rivat laudandi sunt parentes, qui plures quos genuerunt filios sancte pro sua christiana pietate educaverunt, uti postea eventus plene probavit. A Ioanne Baptista Rivat et Francisca Boiron, agrorum cultoribus, opibus satis praeditis, religioni addictissimis, in oppido La Valla, intra Lugdunensis Archidioecesis fines, die 12 Martii anno 1808 natus est, eodemque die baptizatus infans, cui Gabrielis nomen fuit impositum. Quinquennem puerum mater in sacello Ssmi Rosarii ecclesiae Lavallensis Beatae Mariae Virgini obtulit; decennem vero, prima vice corpore Christi die 19 Aprilis mensis anno 1818 refectum, renovata eius paucos post dies B. Mariae V. oblatione, Venerabili Marcellino Champagnat, qui tunc temporis Vicarii munere parochialis ecclesiae Lavallensis fungebatur, commisit instituendum: *Tibi eum trado*, dicens, *Beatae Virgini eum iam obtuli; Eius est*. Sub tanto praeceptore et materno Virginis

patrocinio, Gabriel ad virtutem et pietatem mire adolevit; interim sacro Chrismate fuit linitus. Duodecimum agens annum ab eodem Ven. Champagnat, qui Instituti Parvulorum Fratrum Mariae fundamenta posuerat, novae huic religiosae familiae uti postulans fuit adscitus, atque insequenti anno, die 8 Septembris mensis sacras religionis induit vestes, Fratris Francisci nomine assumpto.

Tirocinio expleto, probatus adhuc est, uti tunc mos erat apud Parvulos Fratres Mariae, humilium officiorum exercitio, atque docendi munere, prius in pago vulgo dicto Vanosc, dein in pago Boulieu usque ad annum 1826. Quo anno die 11 Octobris mensis maximo sui animi gaudio paupertatis, castitatis et obedientiae religiosa vota nuncupavit. Venerabilis Fundator, alumni sui celsas mentis animique dotes perspiciens, eum apud se in principe sui Instituti domo retinuit, ut et studiis incumberet et tirones doceret.

Laboribus oppressus Venerabilis Champagnat eumdem in socium ac veluti in sui vicarium assumpsit. Quo in munere frater Franciscus animi demissione, suavi caritate et prudentia ita enituit, ut animos confratrum sibi plene devinxerit.

Quare nil mirum si, postquam Ven. Champagnat adversa valetudine fractus Superioris generalis munere se abdicavit, Franciscus vix triginta et unum annos natus, mense Octobri anno 1839, in capitulo, cui Ven. Ioannes Claudius Colin praesedit, fere unanimi fratrum suffragio in eiusdem locum fuerit suffectus, fundatore prae gaudio gestiente, qui octo post menses ad praemium suis virtutibus promeritum a Deo fuit vocatus.

Quanta frater Franciscus in sui Instituti bonum operatus sit, quantos labores exantlaverit, et quo felici successu, mira Instituti propagatio evidentissime probat. Etenim quando novus Superior electus ipse fuit universi fratres 280 numerabantur, scholae ab eis directae 48 cum 7000 alumnis: post viginti annos eius regiminis, recensebantur: fratres 2086, scholae 379 alumni vero circiter 50.000: morientis Ven. Fundatoris praesagio plene adimpleto!

Instituti constitutiones, fundatore dirigente, a Dei famulo conscriptas, Archiepiscopus Lugdunensis aliique Episcopi adprobaverunt.

Verum ut Institutum in dies succresceret atque maiore vigore floreret, Frater Franciscus Urbem petiit ut a Sancta Sede constitutionum approbationem obtineret, quod paucos post annos, benevolentissimo animo, adnuente Summo Pontifice Pio IX sa. me., feliciter factum est. Interim viribus fractus, quum amplius Instituti gubernacula tractare non valeret, onere dimisso, in domum *l'Hermitage* recessit, ubi in Christo absconditus vitam in omnium virtutum exercitio nobilem duxit ad mortem usque, quae eum, flexis genibus orantem, apoplexiae ictu, die 22 Ianuarii mensis anno 1881, abripuit.

Referre heic iuvat Emi Cardinalis Verdier, Archiepiscopi Parisiensis, verba, quibus in suis postulatoriis litteris Servi Dei sanctitati testimonium praebens, eius peculiarem characterem, ut *Maristae* proprium sic aptissime exprimit: « Laudes eius sunt: modestia, humilitas, candida simplicitas, pietas, mortificatio, labor. Sed in eo tales virtutum divitiae, veluti confugio receptae, in communi vita atque abscondita ad B. Mariae Virginis exemplum, atque eius, quem Servus Dei magistrum habuit, Venerabilem Champagnat, reperiuntur ».

Sanctitatis fama, eo demortuo, magis magisque increvit; quare anno 1910 in Lugdunensi archiepiscopali curia super fama sanctitatis, virtutum et miraculorum in genere processus fuit constructus et ad Urbem transmissus. Nuperrimum bellum postquam cessavit, inquisitum est super Servi Dei scriptis, et a S. H. C. die 12 Iunii mensis anno 1929 hisce perpensis nihil obstare quominus ad ulteriora procedi quiret decretum fuit.

Constructus quoque, ad normam iuris, fuit processus super obedientia decretis Urbani VIII s. m. de cultu Servis Dei non exhibendo.

Interim postulatoriae litterae Beatissimo Patri a decem Cardinalibus, a pluribus Archiepiscopis et Episcopis, nec non a Praeposito generali Societatis Iesu humiliter porrectae fuere, ut Servi Dei causa apud S. H. C. introduceretur.

Quum itaque iuxta iuris normas omnia praerequisita parata fuerint, Fratre Emerico Parvulorum Fratrum Mariae Procuratore et Postulatore generali instante, in Ordinariis S. R. C. Comitiis, die 13 huius mensis habitis, Emus ac Rmus D. Cardinalis Ianuarius Granito Pignatelli di Belmonte, Episcopus Ostien. et Albanen., Sacri Collegii Decanus, Causae huius Ponens seu Relator, dubium proposuit discutiendum: *An signanda sit Commissio introductionis causae in casu et ad effectum de quo agitur.* Emi ac Rmi Patres Cardinales, audita Cardinalis Ponentis relatione, auditis Officialium Praelatorum suffragiis scripto datis, nec non R. P. D. Salvatore Natucci Fidei generali Promotore, attentis quoque postulatoriis litteris, respondere censuerunt: *Affirmative*, seu: *signandam esse Commissionem introductionis Causae, si Ssmo placuerit.*

Facta autem subsignata die Ssmo D. N. Pio Papae XI relatione ab infrascripto Cardinali, Sanctitas Sua Sacrae Congregationis rescriptum ratum habens, propria manu Commissionem introductionis causae Servi Dei Fratris Francisci, Superioris generalis Parvulorum Fratrum Mariae, benigne signare dignata est.

Datum Romae, die 14 Novembris a. D. 1934.

C. Card. LAURENTI, *Praefectus.*

L. ✠ S. A. Carinci, *Secretarius.*

III

PICTAVIEN.

CANONIZATIONIS BEATAE IOANNAE ELISABETH BICHIER DES AGES, CONFUNDATRICIS INSTITUTI FILIARUM CRUCIS VULGO SORORUM S. ANDREAE.

SUPER DUBIO

An signanda sit Commissio reassumptionis Causae Canonizationis Beatae Ioannae Elisabeth Bichier des Ages in casu et ad effectum de quo agitur.

Undevicesimo ab humana redemptione recurrente saeculo, sollemni Pentecostes die, elapso anno, Andreas Hubertus Fournet, Instituti Filiarum Crucis conditor, canonizationis gloria fuit honestatus; die autem 13 Maii mensis vertentis anni, Dominica intra Ascensionis Domini Octavam, Ioanna Elisabeth Bichier des Ages, quae in eodem condendo Instituto primas egit, ita ut merito fundatrix et ipsa sit habenda, Beatorum fastis, plaudente mundo, adscripta fuit. De utraque parentum suorum glorificatione Institutum prae gaudio gestivit: quin immo tota Christi Ecclesia laetata est quae, optima Filiarum Crucis, in puellarum educatione et in pauperibus infirmis curandis, gesta Conditorum meritis et impulsui recte tribuit.

Nec huic gaudio satis esse videtur. Vix enim beatificationis Ioannae Elisabeth sollemnia peracta sunt, nova signa, praeter innumeras gratias, a Deo in sanctitatis huius Beatae confirmationem patrata esse feruntur. Quare plures postulatoriae litterae Ssmo D. N. humiliter porrectae sunt, ut eiusdem Beatae canonizationis Causa apud Sacram hanc Congregationem resumi queat, inter quas Emi ac Rmi Cardinalis Villeneuve Archiepiscopi Quebecensis, Exmorum ac Rmorum Episcopi Pictaviensis et plurium Archiepiscoporum et Episcoporum Galliae, Italiae et Hispaniae.

Quare instante Rmo P. Iulio Saubat, Societatis Presbyterorum Ssmi Cordis Iesu de Bétharram Procuratore generali, et causae huius Postulatore legitime constituto, in Ordinario Sacrorum Rituum Coetu die 18 mensis huius habito infrascriptus Cardinalis, causae Relator, dubium proposuit: *An signanda sit Commissio reassumptionis Causae praedictae Beatae in casu et ad effectum de quo agitur.* Emi ac Rmi DD. Patres Cardinales, sacris tuendis ritibus praepositi, omnibus hisce perpensis, audito quoque R. P. D. Salvatore Natucci, Fidei generali Promotore, rescribere censuerunt: *Affirmative*, seu: *signandam esse Commissionem reassumptionis causae huius, si Ssmo placuerit.*

Subsignata autem die Ssmo D. N. Pio Papae XI a R. P. D. Fidei generali Promotore facta relatione, Sanctitas Sua eiusdem Sacrae Con-

gregationis Rescriptum ratum habens, Commissionem reassumptionis causae Canonizationis B. Ioannae Elisabeth Bichier des Ages benigne propria manu signare dignata est.

Datum Romae die 19 Decembris a. D. 1934.

C. Card. LAURENTI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

IV

DE POSTULATORIIS LITTERIS CONFICIENDIS

Quum non unus Sacrorum Antistes apud hanc Sacram Congregationem dubia aut etiam querimonias recenter moverit circa postulatorias litteras quas Causarum actores pro Servis Dei Beatificandis, passim ad Ordinarios locorum signandas mittunt iam ex integro confectas, et saepe etiam typis impressas, ne quis irrepat abusus atque ut omnis amoveatur anxietatis causa, opportunum visum est Sacrae huic Congregationi in mentem eorum omnium, quorum interest, canonica hac super re praescripta revocare, quemadmodum et de postulatoriis litteris circa Missarum et Officiorum extensionem sive ad universam Ecclesiam sive ad particularia loca.

§ 1 – *De postulatoriis litteris pro Servorum Dei Causis introducendis.*

Canon 2077 Codicis iuris canonici statuit: « Litterae Postulatoriae, quibus personae insigniores in dignitate sive ecclesiastica sive civili constitutae, vel personae morales expostulant a Summo Pontifice ut Causae Beatificationis alicuius Servi Dei manus apponatur, utiliter exhibentur, dummodo sponte et ex propria scientia datae sint ».

Porro insigniores personae habendae sunt Emi ac Revmi DD. Cardinales, Exmi ac RR. Patriarchae, Archiepiscopi, Episcopi, Abbates *nullius* dioecesis, Ordinum seu Congregationum Supremi Moderatores, ceterique Praelati seu e saeculari clero seu regulari: Supremi nationum Moderatores aut Administri, civitatibus aut Provinciis Praepositi, similique auctoritate praediti. Personae autem morales praecipue sunt: Episcoporum Concilia, Capitula seu Clericorum Collegia, Ordines seu Religiosae Congregationes utriusque sexus, Confraternitates, pia Sodalitia, et cetera huiusmodi: item Nationum legiferi coetus, Provinciarum aut Civitatum administrativa consilia, Studiorum Universitates, Advocatorum, Medicorum, etc. Associationes similesque spectabiles coetus.

Horum postulationes « utiliter exhibentur, dummodo, ait Codex, sponte et ex propria scientia datae sint ».

His autem praescriptis ut minus consentaneus declaratur invalescens usus ut postulatoriae litterae ab ipsis actoribus ex integro exaratae ac saepe typis impressae large diribeantur ad subsignationes colligendas, nulla addita solida rei informatione. Actores itaque, si tales postulatorias litteras obtinere velint, opportune Servi Dei vitam a probato auctore conscriptam, aut alia apta documenta exhibeant, modeste rogantes Episcopos aliasque idoneas personas, ut, certa sibi rei notitia comparata, si id sibi visum fuerit, postulatorias litteras Summo Pontifici aut Sacrae Rituum Congregationi transmittant propriis quantum fieri potest verbis sententiisque concinnatas.

§ 2 – *De postulatoriis litteris pro obtinendo Officio cum Missa alicuius Sancti vel Beati pro particulari dioecesi vel ecclesiastica provincia.*

In his litteris Sanctae Sedi exhibendis prae oculis est habendum Sacrae Rituum Congregationis decretum, Leone XIII probante, die 13 Iulii anno 1896 latum, quo sancitur:

1. Exhibitae nobis positiones Sanctos Beatosve tantummodo spectare debent in Romano Martyrologio conscriptos, aut publico cultu a Sancta Sede decreto vel confirmato iam diu fruentes. At vero semper speciali proprii Episcopi commendatione opus est; qui etiam, si exquiratur, sui Capituli Cathedralis consensum alligabit.

2. Ad ceteros Sanctos Beatosve quod attinet, etsi longo iam tempore publico fuerint cultu honorati, cum Officio et Missa propria, necesse est ut iuxta communes regulas eorum cultus ab Ecclesia comprobatus et confirmatus sit, antequam Officium ipsum ac Missa permittatur.

§ 3 – *De postulatoriis litteris pro obtinenda alicuius festi ad universam Ecclesiam extensione.*

Normae eaedem, quae in prima et secunda paragrapho descriptae sunt, pro postulatoriis litteris quibus Romanus Pontifex ut aliquod festum ad universam Ecclesiam extendat rogatur, sunt quoque servandae.

Quapropter, descriptis casibus occurrentibus, Revmi Ordinarii, sponte et ex propria scientia postulatorias litteras, si sibi visum fuerit exarent, habitoque sui Capituli consensu, si de Officio et Missa obtinendis agatur, ad Sacram Rituum Congregationem has mittant.

Romae, ex Secretaria S. Rituum Congregationis, die 15 Ianuarii 1935.

C. Card. Laurenti, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

ACTA TRIBUNALIUM [1]

SACRA PAENITENTIARIA APOSTOLICA

(OFFICIUM DE INDULGENTIIS)

I

DE VISITATIONE VULGO DICTA « SEPTEM ECCLESIARUM » PECULIARIBUS INDULGENTIIS DITATA.

DECRETUM

Inter pietatis exercitia, quae praeteritis praesertim temporibus peragebantur, unum e vetustioribus atque peculiaris notae ac propriae Almae Urbis est visitatio vulgo dicta « septem ecclesiarum », videlicet quatuor Maiorum Basilicarum S. Petri in Templo Vaticano, S. Pauli extra moenia, S. Ioannis in Laterano, S. Mariae Maioris ac trium Basilicarum Minorum, nempe S. Sebastiani, S. Laurentii in agro Verano et S. Crucis in Hierusalem. Haec pia peregrinatio, quam haud raro fideles singulatim quoque peragere soliti fuerant, saepe saepius, sacra ducta pompa, ac precibus etiam alta voce fusis canticisque spiritualibus comitata, explebatur.

S. Iosephus Calasanctius, uti narratur, pium istud exercitium quotidie, S. vero Philippus Nerius frequentissime peragebant; quin immo huiusmodi spiritualium atque tam simplicium canticorum, quae etiam hodie, quum piae peregrinationis pompa agitur, decantantur, idem Philippus Nerius auctor fuisse traditur.

Praestantissimum hoc exercitium summopere aptum ad fidelium pietatem fovendam, atque in ipsorum memoriam tot insignia facta revocans in iis Basilicis peracta, iure meritoque magnam Romanorum Pontificum benevolentiam excitare ac impellere debuit ut, in ipsorum favorem thesaurum Ecclesiae aperiendo, variis indulgentiis illud locupletarent, quemadmodum in more semper fuit Apostolicae Sedis talibus beneficiis spiritualibus alia quoque eiusdem generis pia opera fovere atque augere.

Verum ob temporum praesertim iniuriam atque varias vicissitudines, obvenientes post diuturnum tempus, ex quo tale exercitium frequentari coepit, plura authentica documenta, in quibus pontificiae elargitiones

[1] In praeced. fasc. p. 26, lin. 7 a calce pro eo quod est *1934* legatur *1935*.

absque dubio designabantur, misere perierunt; et pauca ea, quae de tanta Summorum Pontificum liberalitate supersunt, parum vel re certa nihil de eadem tradunt.

Quae omnia mature pro Sua apostolica sollicitudine Ssmus D. N. Pius div. Prov. Pp. XI perpendens, ac consilium Suum ad indulgentias quod attinet persequens, de ipsis scilicet semper fidelibus proponendis modo claro et indubio, quo iidem scientes quaenam spiritualia beneficia huic vel illi pietatis operi sint adnexa, efficacius alliciantur ad ea non modo exercenda sed et maiore etiam caritatis fervore persolvenda, statuit praesenti hoc decreto id ipsum faciendum esse et quoad visitationem Septem Basilicarum Urbis, ut fideles ad amussim agnoscentes spiritualia beneficia illis obventura, qui eam ut par est peregerint, stimulentur vel ad illam resumendam, si aut dereliquerant aut neglexerant, vel ad eam maiore cum pietate ac religione explendam, quamvis ob mutatas praesertim topographicas Urbis conditiones haud semper facile sit atque expeditum piam hanc peregrinationem ea forma exteriore ac singulari nota peragere, qua prius sollemne erat.

Itaque in audientia infrascripto Cardinali Paenitentiario Maiori sub die 12 vertentis mensis concessa, Sanctitas Sua haec decrevit: christifideles, qui, rite confessi ac sacra Synaxi refecti, unica die ad normam can. 923 C. I. C. pie peregerint visitationem septem Urbis Basilicarum, recitantes in qualibet Basilica coram altari Ssmi Sacramenti quinque *Pater*, *Ave* et *Gloria* et unum *Pater*, *Ave* et *Gloria* iuxta mentem Summi Pontificis, addita aliqua prece ad libitum ad beatissimam Virginem Mariam atque ad Titularem ecclesiae visitatae, ac substituendo in memoriam Passionis D. N. I. C. in Basilica S. Crucis in Hierusalem orationem ad Titularem cum « Credo » et versiculo « Adoramus Te, Christe..... », *indulgentiam plenariam* acquirere posse pro visitatione singularum Basilicarum, ita tamen ut si propter aliquod impedimentum, durante pia peregrinatione superveniens a propria voluntate independenter et prohibens quominus tota et integra peregrinatio, ut in proposito erat, compleri possit, haec interruptio nequaquam privet fidelem iis indulgentiis, quas ratione visitationum absolutarum lucratus iam fuerit.

Animum vero ad illos quoque benigne convertens idem Beatissimus Pater, qui lucrari exoptant in locis ubi commorantur nonnullas indulgentias ad instar illarum, quae Romae acquiri possunt visitando septem supra memoratas Basilicas, decrevit ut hi consequi valeant *decem annorum partialem indulgentiam*, si eadem ratione qua visitationes Romanarum Basilicarum explentur, pia mente ac saltem corde contrito visitaverint septem ecclesias vel publica oratoria, quae in supradictis locis reperiantur et in

relativo Apostolico Indulto designata fuerint; *indulgentiam* vero *plenariam*, si, rite confessi ac sacra Synaxi refecti, totam piam peregrinationem ex integro absolverint.

Praesenti in perpetuum valituro absque ulla Apostolicarum Litterarum in forma brevi expeditione et contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus S. Paenitentiariae, die 15 Ianuarii 1935.

L. Card. LAURI, *Paenitentiarius Maior.*

L. ✠ S.

I. Teodori, *Secretarius*

II

MONITUM

Quamvis ipsa naturalis prudentia doceat casus occultus ad forum conscientiae pertinentes litteris clausis et reticitis partium nominibus Sacrae Paenitentiariae vel Emo Cardinali Paenitentiario Maiori directe esse proponendos; non desunt tamen conscientiarum moderatores qui per litteras apertas, procuratorum (vulgo « agenti ») manu tradendas, eos exponere non vereantur.

Ad tam grave inconveniens omnino e medio tollendum Sacra Paenitentiaria omnes et singulos ad quos spectat, expressis verbis, monitos vult ne quid simile in posterum audeant; sed ut huiusmodi litteras ceterasque omnes quae pro opportunis declarationibus vel supplementaribus informationibus exhibendis postea sint addendae, directe ad Sacram ipsam Paenitentiariam vel ad Emum Cardinalem Paenitentiarium Maiorem aut per publica epistularum diribitoria (vulgo « posta ») aut, si procuratorum ope uti eis placeat, sub peculiari involucro bene clauso mittere velint.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

Mercoledì, 16 Gennaio 1935, la Santità di Nostro Signore ha ricevuto in solenne Udienza S. E. il Sig. LUIGI GUIMARÃES, Ambasciatore Straordinario e Plenipotenziario della Repubblica degli Stati Uniti del Brasile, e Giovedì 31, S. E. il Sig. Dott. ALBERTO DE OLIVEIRA, Inviato Straordinario e Ministro Plenipotenziario della Repubblica del Portogallo, per la presentazione delle Lettere Credenziali.

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

NOTA DELLE CONGREGAZIONI DA TENERSI NELL'ANNO 1935

1. - *15* *Gennaio.* Congregazione generale sulle virtù del Ven. servo di Dio Domenico Lentini.
2. - *20* » Congregazione ordinaria.
3. - *19* *Febbraio.* Congregazione generale sulle virtù della Ven. Serva di Dio Emilia de Vialar.
4. - *26* » Congregazione antepreparatoria sopra le virtù della Serva di Dio Maria Domenica Mazzarello.
5. - *12* *Marzo.* Congregazione generale sulle virtù della Ven. Serva di Dio Filippina Duchesne.
6. - *26* » Congregazione preparatoria.
7. - *9* *Aprile.* Congregazione preparatoria sulle virtù del Ven. Servo di Dio Giustino de Iacobis.
8. - *30* » Congregazione generale.
9. - *14* *Maggio.* Congregazione preparatoria sulle virtù della Ven. Serva di Dio Maria Anna Javouhey.
10. - *28* » Congregazione generale sopra le virtù della Serva di Dio Gioacchina de Vedruna de Mas.
11. - *18* *Giugno.* Congregazione preparatoria sulle virtù del Ven. Servo di Dio Giovanni Nepomuceno Tschiderer.
12. - *25* » Congregazione antepreparatoria sulle virtù del Ven. Servo di Dio Domenico della Madre di Dio.
13. - *2* *Luglio.* Congregazione preparatoria sulle virtù del Ven. Servo di Dio Giuliano Maunoir.
14. - *16* » Congregazione ordinaria.
15. - *30* » Congregazione preparatoria sulle virtù della Ven. Serva di Dio Maria de Mattias.
16. - *29* *Ottobre.* Congregazione preparatoria sulle virtù del Ven. Servo di Dio Guglielmo Chaminade.

17. - *12 Novembre.* Congregazione antepreparatoria sulle virtù del Ven. Servo di Dio Giovanni Claudio Colin.
18. - *19* » Congregazione ordinaria.
19. - *26 Novembre.* Congregazione preparatoria sopra il martirio, segni o miracoli dei Servi di Dio Gregorio Grassi e Compagni.
20. - *3 Dicembre.* Congregazione antepreparatoria sulle virtù della Serva di Dio Paola Elisabetta Cerioli, ved. Busecchi Tassis.
21. - *17* » Congregazione preparatoria sulle virtù del Ven. Servo di Dio Bernardo Maria Clausi.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato la Santità di Nostro Signore si è benignamente degnata di nominare:

23 Gennaio 1935. Il Rmo P. Giovanni da S. Giovanni in Persiceto, dei Frati Minori Cappuccini e il Rmo P. Michele Mostaza, della Compagnia di Gesù, *Consultori della Sacra Congregazione del Concilio.*

26 » » Il Rmo P. Vitomir Jelić, O. F. M., e il Rmo P. Ulpiano Lopez, della Compagnia di Gesù, *Consultori della Sacra Congregazione dei Sacramenti.*

NECROLOGIO

2 Novembre 1934. Monsig. Giovanni Guglielmo Shaw, Arcivescovo di New Orléans.
6 » » Monsig. Luigi Dell'Aversana, Vescovo di Melfi, Rapolla e Venosa.
» » » Monsig. Giovanni Batt. Luis Perez, Vescovo di Oviedo.
24 » » Monsig. Giovanni M. Starčević, Vesc. di Segna e Modrussa.
26 » » Monsig. Luigi Ferretti, Vesc. di Macerata e Tolentino.
30 » » Monsig. Francesco Emilio Bistauros, Vesc. di Ermopoli Magg. (Minieh), dei Copti.
17 Dicembre » Monsig. Ugo Singleton, Vescovo di Shrewsbury.
20 » » Monsig. Giovanni Batt. Gorordo, Vesc. tit. di Tacape.
6 Gennaio 1935. Monsig. Martino Rücker, Vesc. di Chillán.
7 » » Monsig. Giovanni Giacomo Monaghan, Vesc. tit. di Lidda.
16 » » Monsig. Luigi Giacomo Baccini, Vesc. di S. Angelo in Vado e Urbania.
25 » » Monsig. Basilio Suciu, Arciv. di Fagaras e Alba Giulia.

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
SCHUSTER I. (O. S. B.). **LES SAINTES STATIONS DU CARÊME selon l'ordre du Missel Romain.** Notes historiques, prières stationales et pieuses aspirations recommandées par le Souverain Pontife Benoît XV. In-18°, pp. 146	1 —	1,20	1,40
LUGANO P., Ab. O. S. B. **LE SACRE STAZIONI ROMANE nella Quaresima e l'Ottava di Pasqua.** 1932. In-16°, pp. 152	2,80	3,50	3,60
DE LAI Card. GAETANO. **LA PASSIONE DI NOSTRO SIGNORE.** Seconda edizione riveduta ed ampliata, adorna di tre carte illustrative della città e dei dintorni di Gerusalemme e di una riproduzione del facsimile del titolo della Santa Croce. In-16°, pp. 411	12 —	13,50	14,50
Le sette parole di Nostro Signore Gesù Cristo sulla Croce. In-8°, pp. 55 e copertina	1,30	1,60	1,90
VIA CRUCIS composta da San Leonardo da Porto Maurizio, pp. 77, in-24° con 16 incisioni	0,80	1 —	1,20
DELLA IMITAZIONE DI CRISTO. LIBRI QUATTRO. Versione riveduta sul testo genuino - Proemio - Preghiere - Meditazioni - Letture, a cura del P. D. PLACIDO TOMMASO LUGANO, O. S. B., Abate di S. Maria Nova di Roma. - 1932, pp. LII-400. In carta indiana, legato in tela, titolo in oro	6 —	6,50	7 —
Edizione tascabile corredata degli indici: delle Preghiere - delle Meditazioni per otto giorni di Esercizi Spirituali; per un Ritiro spirituale; per la Confessione e Comunione - delle Meditazioni per la santa Messa; per Chierici, Sacerdoti, Seminaristi e Religiosi; per studenti di filosofia e teologia - e delle pie letture per i vari bisogni dello spirito.			
DE IMITATIONE CHRISTI. Libri quattuor. Editio ad codicem autographum exacta (curante Angelo Mercati). In-48°, pp. 470.			
In brochure	3 —	3,75	4 —
Linteo anglico contectum, sectione foliorum rubra	5 —	5,75	6 —
Linteo anglico contectum, sectione foliorum aurea	5,40	6,25	6,50
BIBLIORUM SACRORUM iuxta Vulgatam Clementinam. NOVA EDITIO, breviario perpetuo et concordantiis aucta, adnotatis etiam locis, qui in monumentis Fidei sollemnioribus et in Liturgia Romana usurpari consueverunt. - Curavit ALOISIUS GRAMATICA et nunc typis Vaticanis iterum impressit, in-8°, pp. XVI-1186.			
(A) In charta indico-eburnea, religatum linteo, titulo aureo	60 —	62 —	68 —
(B) In charta indico-alba, religatum linteo, titulo aureo	60 —	62 —	68 —
(C) In charta tenaci, religatum linteo, titulo aureo	55 —	58 —	68 —
TRACTATUS CANONICUS DE MATRIMONIO cura et studio **PETRI Card. GASPARRI** concinnatus. Editio nova ad mentem Codicis I. C. - Vol. I, pp. 472 - Vol. II, *cum allegatis*, pp. 620.			
In *brochure:*	50 —	53 —	60 —
Volumina partim corio, partim linteo contecta, cum titulo aureo	70 —	73 —	80 —
GRAMMATICA ANALITICA DELLA LINGUA TIGRAY del P. MAURO da Leonessa, Missionario Apostolico Cappuccino, con prefazione del P. G. Schmidt e con introduzione del Comm. C. Conti-Rossini (**Prefazione, Introduzione, Fonetica, Morfologia, Sintassi semplice, Sintassi delle proposizioni, Esercizi**). Volume di pp. XII-296 (cm. 18×25 1/2) carta ben satinata	40 —	41,50	45 —

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis"
(*Libreria Vaticana - Città del Vaticano — c/c postale N. 1-16722*).

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
OFFICIUM MAIORIS HEBDOMADAE et Octavae Paschae a Dominica in Palmis usque ad Sabbatum in Albis, *cum cantu*. Iuxta ordinem Breviarii, Missalis et Pontificalis romani. *Editio typica Vaticana*, in-8°, nitidis characteribus nigris impressa, initiis paginarum affabre descriptis ornata, pp. VIII-640-30. *			
Charta subtili non translucida: In brochure	15 —	17 —	19,60
Linteo anglico contectum, sectione foliorum rubra	21,50	24 —	26,50
Linteo anglico contectum, sectione foliorum aurea	22,50	25 —	27,50
Charta indica: In brochure	20 —	21,80	23,60
Linteo anglico contectum, sectione foliorum rubra	26,50	28,30	30 —
Linteo anglico contectum, sectione foliorum aurea	27,50	29,30	31 —
Corio contectum, sectione foliorum aurea	40 —	42 —	45 —
Missa in Dominica Palmarum *cum cantu*. Accedunt Hora Tertia, Aspersio aquae benedictae et Benedictio Palmarum. Excerptum ex **Officio Maioris Hebdomadae *Editio typica Vaticana*,** pp. 64.			
Charta subtili non translucida: In brochure	3,50	4,30	5 —
Linteo anglico contectum, sectione foliorum rubra	8 —	8,80	9,60
Linteo anglico contectum, sectione foliorum aurea	9 —	9,80	10,60
In Triduo Sacro Maioris Hebdomadae. Officium et Missa *cum cantu*, excerptum ex **Officio Maioris Hebdomadae. *Editio typica Vaticana*,** pp. IV-240.			
Charta subtili non translucida: In brochure	8 —	9 —	10,80
Linteo anglico contectum, sectione foliorum rubra	13 —	14 —	15,80
Linteo anglico contectum, sectione foliorum aurea	14 —	15 —	16,80
CANTUS PASSIONIS DOMINI NOSTRI IESU CHRISTI secundum Matthaeum, Marcum, Lucam et Ioannem, Ssmi D. N. Benedicti XV Pontificis Maximi iussu restitutus et editus, ex editione authentica excerptus.			
FASCICULUS I. – **Chronista.** *Cantus Evangelii ad libitum.*			
FASCICULUS II. – **Christus.**			
FASCICULUS III. – **Synagoga.**			
Editio in fol. min. (23×33), in charta manufacta et charactere rubro et nigro, in tres fasciculos divisa	20 —	22 —	24 —
— Tres fasciculi, *linteo anglico nigro seiunctim contecti, titulo aureo*	45 —	50 —	55 —
Editio in-8° min., fol. 96, cum incisis imaginibus nigris	3,50	4,50	5 —
— *Linteo contectum, sectione foliorum rubra*	8 —	9,50	11 —
PONTIFICALE ROMANUM Summorum Pontificum iussu editum et a BENEDICTO XIV Pont. Max. recognitum et castigatum. Quattro volumi in-folio, nei margini cm. 30½×44½, luce della stampa 23×33, in carta ottima, rosso e nero, con illustrazioni.			
Perfetta riproduzione della pregevolissima edizione curata dalla Rma Camera Apostolica nel 1848, con utili e preziose aggiunte che la completano. I quattro volumi (I, II, III e Appendix) si vendono:			
In fogli sciolti	450 —	—	—
Legati in pelle zigrino al dorso, tela sui piani, taglio dorato, impressioni a secco e croce dorata sui piani, titolo sui dorsi, segnacoli e buste	690 —	—	—
Legati in tutto chagrin, con fregi e croce in oro sui piani, taglio dorato, titolo sui dorsi, segnacoli e buste	950 —	—	—
Fuori di Roma, spese di porto in più.			
MARINI Card. NICOLÒ. **Il primato di S. Pietro e dei suoi Successori in S. Giovanni Crisostomo.** Seconda edizione notabilmente accresciuta. Un vol. di pp. XX-375	15 —	17 —	20 —

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis"
(Libreria Vaticana – Città del Vaticano — c/c postale N. 1-16722).